A°. 1826. N°. 11

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 26 September.

WEENEN, den 15. September.

De Oostenrijksche *Beobachter* behelst heden de volgende tijdingen uit *Konstantinopel den 25. Augustus*:

Om den ijver en de werkdadigheid dier stedehouders te beloonen, welke bij de invoering van de nieuwe militaire inrigtingen bijzonderlijk hebben uitgemunt, heeft de sultan aan verscheiden derzelven nog nieuwe Sandschaks verleend.

De stedehouder van Aleppo, *Emin-Wahid*-pacha, is afgezet geworden, naar het schijnt op de klagten van de vreemde consuls en kooplieden daaraan, over willekeurige handelingen. In deszelfs plaats is *Jussuf*-pacha van Seres, bekend door zijne standvastige verdediging van Patras, tot stedehouder van Aleppo benoemd geworden.

De vermeerdering en de oefening der nieuwe troepen wordt bij voortduring met den grootsten ijver doorgezet. De dschebedschi (wapensmeden) zijn afgeschaft en de bostandschie ontbonden, om bij de nieuwe organisatie bij andere korpsen te worden ingedeeld. De topdschi (artilleristen) hebben nieuwe uniform ontvangen, donkerblaauw, en die der officieren rijk met goud bezet. In de hoofdstad en in de provincien heerscht de volmaakste rust.

De kapudan-pacha schijnt de onderneming tegen Samos vooreerst te hebben opgegeven. Wanneer hij met meer spoed was te werk gegaan en niet zoo lang gesammeld had, tot dat *Sachturi* met een gedeelte der Grieksche vloot verscheen, zou hij hetzelve waarschijnlijk hebben onderworpen. Nadat deze groot-admiraal de pogingen der Grieksche branders op den 31. Julij en 2. Augustus verijdeld, en met zijn admiraal-schip zelf twee dezer branders in den grond geboord had, zettede hij een gedeelte der troepen aan de haven van Sajadschik (in de golf van Scala Nuova) aan land, doorkruiste den 8. het kanaal van Scio, en ankerde nog des avonds van dienzelfden dag bij Mitijlene, werwaarts hem den 9. de geheele vloot volgde. Van daar zond hij vier brikken naar Burlo, om andermaal een gedeelte zijner landtroepen, die veel aan de zeeziekte leden, te ontschepen, en gaf hun bevel, om zich met de overige troepen te Sajadschik te vereenigen. Hij zelf lag den 15. nog te Mitijlene, om, zoo als het heet, antwoord op twee naar Konstantinopel afgezondene tartaren af te wachten.

Volgens eenen brief uit Alexandria, van den 19. Julij, zou de vloot, welke bestemd is, om *Ibrahim*-pacha versterking en noodwendigheden van allerlei aard toe te voeren, met het begin van Augustus zeilree zijn, en een korps troepen van 8 tot 9000 man overbrengen. Wat van de Egijptische schepen niet naar Alexandria gezeild is, ligt te Navarino en Coron.

Uit Morea en den Archipel ontbreekt het, door den aanhoudenden noorden wind, aan berigten.

De pest in deze hoofdstad neemt helaas nog dagelijks toe; zij heeft in de laatste veertien dagen, onder de Grieken, Franken, Armeniers en Joden, eenige honderd personen ten grave gesleept; onder de Turken verspreidt zij zich thans minder. Men heeft verscheiden voorbehoedmiddelen in werking gebragt, om de verspreiding der pest onder de nieuwe troepen, door het afzonderen der zieken en het overbrengen derzelve in de hospitalen, voor te komen, waardoor de eerste stap tot quarantaine-inrigtingen in deze hoofdstad schijnt gedaan te zijn.

Zoo even, bij het vertrek van den post, verspreidt zich het gerucht, dat het tusschen de Perzen en Russen, over een district op de grenzen, waarop beide partijen aanspraak maken, tot vijandelijkheden zou gekomen zijn.

FRANKFORT, den 22. September.

Volgens brieven uit Alexandria, van den 1. Augustus, welke men te Smirna heeft ontvangen, is de schat van den pacha van Egipte, door den driejarigen oorlog in Griekenland zoodanig uitgeput, dat hij door zijne agenten te Konstantinopel der Porte heeft laten weten, dat hij geene verdere opofferingen meer doen kan. Daarbij komt eene andere onaangename omstandigheid. Van de naar Morea gezondene Egijptenaren zijn velen in het Vaderland teruggekeerd, en hebben een zoo afschrikkend tafereel van de afmatting en het geleden gebrek in Morea opgehangen, dat van de geoefende troepen, die bij Cairo verzameld waren, geheele scharen, uit vrees van naar Europa ingescheept te worden, zijn weggeloopen. Men zegt dat er aldus 4000 man gedeserteerd zijn.

— Te Semlin loopt, volgens tijdingen van den 9. dezer, het gerucht, dat de pacha van Widdin in opstand tegen de Porte is en alle janitsaren onder zijne vanen roept.

— Van de Russische grenzen wordt gemeld, dat, ten gevolge der aankomst van verscheidene koeriers uit Ackerman, te Moskou raadsvergaderingen zijn gehouden, die alle ministers en senateurs hebben bijgewoond. Men zegt algemeen, dat de Porte, getrouw aan haar stelsel, en waarschijnlijk om tijd tot de oprigting van hare nieuwe troepen te winnen, de onderhandelingen enkel zoekt te rekken. Deze tijding wordt bevestigd door eene verklaring van den Russischen Keizer aan de Porte, dewelke aan de Turksche commissarissen te Ackerman is overhandigd, volgens welke de bezwaren van ons hof, in 82 artikelen bestaande, uiterlijk den 7. October onvoorwaardelijk door de Porte moeten aangenomen zijn. Indien de Porte zulks niet doet, zal de Russische armee, naar men verzekert, dadelijk bezit van Moldavie en Wallachije nemen. De Russische verklaring is aan de vreemde gezanten medegedeeld.

Van den 23. September.

Volgens berigten uit Konstantinopel, van den 25. Augustus, had de heer *van Minciaky* in den loop der voorafgaande week weder verscheidene conferentien met den reis-effendi gehad, welke de onderhandelingen te Ackerman betroffen, en waarbij de Turksche minister de verzekering zou hebben gegeven, dat aan de Turksche commissarissen de noodige instructien ter bevordering van de zaak des vredes toegezonden waren. Desniettemin blijft de kommer over eenen ongunstigen uitslag der onderhandelingen aldaar voortduren. De vaan van den profeet is nog in den eersten hof van het serail geplant, en sommigen beweren, dat zij zoo lang daar zal blijven, tot dat de oprigting van de nieuwe krijgsmagt afgeloopen, en ook in de provincien alles in rust is. — Te Konstantinopel loopt het (waarschijnlijk ongegronde) gerucht, dat Tiflis reeds door de Perzen veroverd is. — Men wil opgemerkt hebben, dat de Engelsche gezant tegenwoordig bij de Porte weinig gezien is.

PETERSBURG, den 12. September.

De tijdingen uit Georgie, door den graaf *Samoijloff*, adjudant van Zijne Majesteit den Keizer, aangebragt, geven het gouvernement nog de noodige inlichting niet omtrent de beweegreden van den inval der Perzische troepen op ons grondgebied, even zoo min als omtrent den aard van dien aanval. Men schijnt nogtans grond te hebben om daarin meer en meer het gevolg te zien van eene opbruising der dweepzucht, welke de Schah van Perzie misschien niet zal hebben kunnen stuiten. Overigens trekken de troepen van den Sardar van Erivan, die onze grenzen hebben overschreden, slechts langzaam voort. Van onzen kant trok de generaal *Yermoloff* zijne armee bijeen, en wachtte slechts op de vereeniging zijner magt om de operatien te beginnen.

(De Fransche dagbladen deelen berigten mede, volgens welke de Perzische troepen 10,000 man sterk zijn. Zij hebben vrouwen en kinderen alsmede veel vee geroofd en verscheidene dorpen in brand gestoken. Men meende Engelschen onder hen bespeurd te hebben; doch zulks is waarschijnlijk eene misvatting, welke daaruit zal ontstaan zijn, dat men roode montering zal gezien hebben, welke men onder de Perzische troepen ook draagt sedert dat zij door Engelsche officieren in den wapenhandel geoefend zijn.)

— De krooning van HH. MM. den Keizer en de Keizerin van Rusland heeft den 3. September te Moskou met eene waarlijk Keizerlijke pracht plaats gehad, overtreffende zelfs die, welke bij de krooning van wijlen Keizer *Alexander* plaats had. De geheele stad Moskou is gedurende drie nachten geillumineerd geweest, en alleen de uitgaven dezer illuminatien gaan verscheidene millioenen te boven. Het Kremlin vooral en de tuin van *Alexander*, die onlangs langs de muren van dit gebouw aangelegd is, leverde het schitterendste schouwspel op dat men ooit gezien heeft. De hoogste toren was van onderen tot boven geillumineerd, door middel van lichten van allerlei kleuren; op de spits was eene Keizerlijke kroon van groen licht, met een kruis van rood licht er op, hetwelk eene verassende vertooning maakte. Het weder was uitmuntend. — De feesten zullen drie weken duren. — De grootvorst *Konstantijn* is, na de krooning bijgewoond te hebben, in den nacht van den 4. op den 5. weder naar Warschau vertrokken.

De krooning van den Keizer als Koning van Polen zal, denkt men, in het laatst van September te Warschau plaats hebben.

De Keizer heeft bij gelegenheid der krooning vrijspraak van straf wegens ligte misdrijven, alsmede wegens desertie verleend; voorts vele bevorderingen bij het leger gedaan.

AMSTERDAM, den 24. September.

Gedurende de laatste dagen der Amsterdamsche kermis, voor het overige zonder merkbare voorvallen afgeloopen, had er eene schrikwekkende gebeurtenis plaats, die de noodlottigste gevolgen zou hebben kunnen te weeg brengen. De eigenaar van zekere tent, waar twee goochelaars de akelige kunst vertoonden om elkander, bij beurte, het hoofd af te snijden en vervolgens weder op te zetten, had begrepen eene schildwacht voor dezelve te moeten plaatsen, ter voorkoming van wanorde. Aan deze schildwacht was hij gewoon des avonds eene belooning voor bewezene diensten uit te reiken. Op laatstleden Vrijdag avond komt deze dan ook het gewoon salaris opeischen, hetwelk hem wordt gegeven. Men weigert hem echter een' snaps, dien hij dringend begeerde, voorgevende geen' sterken drank bij de hand te hebben. De militair, die reeds half beschonken was, wordt door deze weigering zoo verwoed, dat hij zijne sabel trekt en den oppasser van het spel, met den scherpen kant een' geduchten slag aan den hals toebrengt, onder den uitroep: » Je baas kan koppen afsnijden en aanzetten, laat hij ook jou kop op den romp zetten." En had men den onschuldigen knecht niet gelukkig ontzet, hij zou misschien in der daad een kop kleiner geworden zijn. De soldaat is dadelijk in arrest genomen en van het gebeurde een behoorlijk proces-verbaal opgemaakt. De toegebragte wonde is wel niet gevaarlijk, maar echter van beteekenis.

DORDRECHT, den 21. September.

Gisteren avond ontving men hier de eerste voorloopige en schrikbarende tijding van het springen van een kruidmagazijn te Ostende en van de gedeeltelijke vernieling dier stad.

Heden morgen zagen wij die tijding van onderscheidene kanten bevestigd. » Het gerucht verspreidt zich." dus las men in een Zuid-Nederlandsch blad, » dat Ostende een groote ramp heeft getroffen, ten gevolge van het springen van een kruidmagazijn. De schok heeft zich tot op eenen grooten afstand doen gevoelen."

In een ander zuidelijk blad werd gezegd: » Een ontzettend voorval heeft Ostende met schrik en ontsteltenis vervuld. Des morgens omstreeks 10 ure van den 19. kondigde een vreesselijke slag het springen van een kruidmagazijn aan, waarin kanonniers arbeidden, die, zoo men zegt, ten getale van ongeveer 20 zouden zijn omgekomen. De brieven loopen

zeer uiteen nopens de gevolgen van dit ongeval. In den eenen wordt gezegd dat in het kwartier, de nieuwe stad genaamd, en in de omstreken van het dok, de grootste schaden gevallen, en aldaar het getal dooden gekwetsten aanmerkelijk is. In eenen anderen wordt gesproken van 200 gekwetsten die naar het gasthuis zouden gebragt zijn; dat de schok zich door geheel de stad heeft doen gevoelen, en dat zelfs in de meest verwijderde huizen alle glazen verbrijzeld zijn. Alle brieven spreken van de ramp met de uitdrukking der levendigste smart. Een der eerste huizen van Ostende schrijft ondertusschen, dat de schrik het onheil zeer vergroot heeft, en dat het getal der slagtoffers zich tot weinigen bepaalt."

Een brief, eindelijk, bij ons regtstreeks, onder dagteekening van den 19. dezer, uit Ostende ontvangen, luidt als volgt: » Heden morgen ten half 11 ure is een der alhier bestaande kruidmagazijnen, 1300 tonnen buskruid bevattende, gesprongen. Ik behoef u niet te zeggen, dat de geheele stad, en ons huis daar onder, niet weinig geteisterd zijn; 14 menschen lieten hierbij, voor zoo ver wij te weten gekomen zijn, het leven; van welke 12 het kruid bewerkende artilleristen."

Van den 22. September.

De nadere berigten, welke ons heden, nopens de ramp, den 19. dezer Ostende overkomen, zijn geworden, en die als authentiek opgegeven worden, komen hierop neder:

» Het gesprongen kruidmagazijn, bevattende 1225 ton buskruid, ieder van 50 Nederlandsche ponden, was gelegen tusschen de twee nieuwe kazernen aan de Brugsche poort. Beide die kazernen zijn genoegzaam vernield, vooral de boven-verdiepingen; alle huizen der stad hebben min of meer, voornamelijk in het dakwerk, schade bekomen; alle meubelen zijn insgelijks beschadigd. In het oogenblik der uitbersting bevonden zich een officier, drie onder-officieren en eenige manschappen van de artillerie in het magazijn. Een luitenant der artillerie is doodelijk gekwetst; een serjant, drie infanteristen en drie kanonniers zijn gedood; twee kanonniers en een pontonnier zijn niet wedergevonden; een serjant, een korporaal, vier kanonniers en een fourier zijn doodelijk gewond; een artillerie-serjant en 8 kanonniers zijn ligt gekwetst. Drie burgers, die in de nabijheid werkten, hebben ook het leven verloren. Verscheiden ingezetenen zijn in hunne huizen gekwetst, maar niet zwaar. In de naburige gemeente Steene zijn in het veld een persoon doodelijk gewond, 3 koeijen gedood en 5 andere zwaar gekwetst. Het magazijn van kleeding en wapenen, hetwelk in eene kazerne was, heeft veel geleden."

In eenen particulieren brief uit Ostende wordt hier nog bijgevoegd: » In geheel de stad is misschien niet één huis onbeschadigd, en zelfs zijn in een huis, een kwartier buiten Ostende gelegen, alle de glazen gebroken en de deuren uit de kozijnen gevlogen. De plaats, waar het kruidmagazijn gestaan heeft, vertoont eenen diepen afgrond; er is zelfs niets van de muren overgebleven. Vele menschen zijn, deels door het nederstortend puin des gesprongen magazijns, deels door de instorting hunner daken of het invliegen hunner glazen gekwetst geworden. Ostende was, in de eerste oogenblikken na de uitbersting, een ontzettend tooneel van verwoesting en van geschrei en gekerm, want alles, mans, vrouwen en kinderen, stortte zich naar buiten als zinneloos van schrik. Gelukkig nog dat, door de bouwing van het gesprongen magazijn en de plaatsing van het kruid, de voornaamste uitbersting zich naar den kant der zee gerigt heeft, want zonder dat waren misschien genoegzaam alle huizen der stad ingestort."

Mengelwerk.

DE FRANSCHE RENEGATEN IN GRIEKENLAND.

Wie zijn toch wel de *Fransche* Renegaten in het leger van IBRAHIM-pacha, van welke men zoo veel spreekt? Sommigen, teregt vergramd over het schaamtelooze gedrag van het Fransche Ministerie, ten aanzien der *Grieken*, hebben aan tegenwoordig nog op halve soldij staande *Fransche* Officieren gedacht; doch de *Fransche* Minister heeft dit openlijk ontkend, en wij houden hem niet voor schaamteloos genoeg, om aan de kamer eene *leugen* te durven verhalen, die toch volstrekt eerstdaags moest uitkomen. Thans weten wij ook, dat het *gewezene officieren* van NAPOLEON BUONAPARTE zijn, leden van die uitstekend welgeorganiseerde bende roovers, met wier lot nog menige ziel, zelfs in *Nederland*, medelijden heeft, en half met de tranen in de oogen dat bekende liedje van BERENGER zingt: *T'en souviens-tu?* Ja, *ons* heugt de heerschappij dier heeren nog wonderwel, en dat het *hun* ook nog wel heugt of heugde, dat zij heeren van *Europa* waren, ons stelselmatig plunderden, en thans genadebrood moeten eten, dat willen wij ook wel gelooven. Nu, hoe het zij? twee heeren uit dezen troep zijn thans de waardige medehelpers van IBRAHIM, den getrouwen vriend van het Heilige Verbond. Wij zien zulks uit het werk van den heer ST. LAUVERGNE, *souvenirs de la Grèce pendant la campagne de* 1825. Deze *Franschman* heeft in het leger van IBRAHIM verkeerd, hij heeft kennis gemaakt met de *Fransche* Renegaten, die hetzelve tegen de *Grieken* besturen, en twee derzelve, MARI en SÈVE, hebben hem hunne levensgeschiedenis verhaald: ja met SÈVE was hij weldra *de beste vriend van de wereld*. MARI is een *Corsicaan*, een waardig landgenoot van NAPOLEON, en was kapitein bij deszelfs voetvolk. Eerst had deze brave man met *geestdrift* de partij der *Grieken* aanvaard, (omtrent met zulk eene geestdrift waarschijnlijk, als NAPOLEON en zijne *Franschen* bij *Waterloo* de zaak der *vrijheid!*); maar hij was toevallig te *Alexandrie* gekomen; men had hen *daar tienduizend francs geboden*, en weg was de geestdrift, en thans schitterde, bij den glans van het *Egyptische* goud, de waarheid hem in de oogen, dat de *Grieken*, van *nabij bezien*, *minder deugen dan de Arabieren*. Hij is thans exercitie-meester bij IBRAHIM en heeft een Fransch werk over de krijgsoefening, *l'Ecole du soldat*, in het *Turksch* vertaald. Het kluchtigste is, dat deze man, die God en Zijn gebod met voeten trapt, door zijne onschuldige en heldhaftige geloofsgenooten, om des gelds wille, te verraden en in de handen der barbaren over te leveren, zich nog voor een Christen houdt, omdat hij de formaliteit der afzwering, den tulbant en de besnijdenis ontdoken heeft, en dat hij nu zijnen medebroeder SÈVE verwijt, *dat hij een Renegaat is*. MARI is jaloers op SÈVE, en zal eerlang misschien, door de plegtigheid der besnijdenis aan zich te laten verrigten, deszelfs voorbeeld volgen.

Deze SÈVE is althans consequenter dan MARI. Wanneer hij zijne ziel aan den boozen verkoopt, wil hij er ten minsten de vruchten voor genieten. Hij was ook hooger in rang bij NAPOLEON, namelijk *chef d'escadron* en adjudant van den generaal GROUCHY bij *Waterloo*, *voorts met verscheidene ordes versierd*. (Nu zegge men nog eens, dat ordelintjes geen bewijs van echte verdiensten zijn?) Na den val van zijnen afgod, kwam hij (naar zijn eigen zeggen) met 27 francs in zijn' zak, en een' valen rok, te *Alexandrie*: de *pacha* MOHAMMED ALI, altijd verlangend naar de diensten van *Europische* geoefende krijgslieden, gaf hem eerst bij voorraad 20 piasters daags, maakte hem vervolgens tot zijnen spion, daarna tot eersten exerceermeester van zijn leger, eindelijk bood hij aan, hem tot de waardigheid van *Beij* te verheffen, zoo hij zijn geloof verzaken wilde. » Geloof in uwe ziel aan een' God, zoo als gij het begrijpt, zeide de pacha, maar zeg aan het hoofd der moskee, dat gij *Muzelman* wilt worden. Wat de plegtigheid (der besnijdenis) aangaat, fluisterde hij hem vervolgens in, dat zal tusschen ons blijven." *Quæritur*: of SÈVES, *alias* SOLIMAN-*pacha*, wel besneden is of niet? Het bereikt den hoogsten trap van ongerijmdheid, dat deze verwerpeling, die met een vroom en heilig gelaat het gebed van den *iman* in de moskee bijwoont, en te *Cairo* een harem van drie vrouwen genomen heeft, nog beweert, *dat hij nooit heeft opgehouden Christen te zijn*, *dat zijn afval slechts voor de leus is*, en dat hij zich bij den heer LAUVERGNE meende te *verontschuldigen* met te zeggen, dat hij de plegtigheden der moskee *als een schijnheilige* bijwoonde. Zoo diep is het gevoel van zedelijkheid bij de *Fransche* soldaten, uit de school van NAPOLEON, *die zich toch zoo zeer op hun fijn gevoel van eer verhieven*, gezonken! — Sève kan volstrekt niet begrijpen, dat de *Grieken* zoo hardnekkig zijn van zich niet aan de *welwillende* bedoelingen van MOHAMMED ALI-*pacha*, wien hij hemelhoog prijst, te onderwerpen. » Indien de *Grieken*," zegt hij, » 's mans doel kenden, zou misschien hunne onderwerping, aan zijnen zoon, voor hen een nieuw tijdstip van geluk voor dat beklagenswaardige land openen. *Ik ben bijna zeker*, dat hij eene algemeene vergiffenis zou afkondigen, *mits zij zich met hunne huisgezinnen in Egypte nederzetteden!!!*" Zoo ziet men hoe waarachtig de bedoeling van de tegenwoordige magthebbers is, *dat het volk der Grieken in Griekenland door zwarte slaven zal vervangen worden!*

Ook IBRAHIM is door LAUVERGNE menigmaal gezien en beschreven. Hij is een kort, dik, mismaakt schepsel, met vleijende, lagchende trekken, maar die hoegenaamd niets groots of goeds aanduiden. Daarenboven is hij aan voorbijgaande vlagen van razernij onderhevig, die zich door krampachtige bewegingen en een *schor gekrijsch* aankondigen. Daarop volgt bij hem diepe stilzwijgendheid. De minste tegenstand brengt hem tot die woedende buijen van zinneloosheid, die de ellendeling zich door onmatigen wellust heeft op den hals gehaald. IBRAHIM is even ongeletterd als zijn vader, en hij heeft zich nooit ernstig op zaken van bestuur toegelegd, maar liever aan zijne vermaken geofferd.

Het leger van IBRAHIM wordt door den *Franschen* exerceermeester met den stok geregeerd, zelfs de officieren. De heer LAUVERGNE heeft zelf vijftig stokslagen aan een kapitein zien geven. Zonderling is de overeenkomst tusschen het *Fransche Jacobinismus* en hunne *militaire roemzucht*, met de dwingelandij van het Oosten. Men weet, dat de bloeddorstige tiran TIPPO-SAIB in *Oostindie* eene *club* van *Republikeinsche broeders en vrienden* bij zich had, en gaarne van hen den naam van *burger* ontving: even zoo slaan in het leger van IBRAHIM zestig trommelslagers *eenen marsch ter eere van den slag van Austerlitz*: en zekere KOURSCHID, in dat zelfde leger, zeide, terwijl hij de krijgsoefeningen bewonderde: *dat alles zijn wij aan een' zoon van Frankrijk verschuldigd*. Zeer natuurlijk! ROBESPIERRE, MARAT, NAPOLEON, TIPPO-SAIB, MOHAMMED ALI-*pacha*, IBRAHIM en de sultan MAHMOUD vertoonen ons slechts verschillende wijzigingen van éénen hartstogt: *de zucht om te heerschen en zijnen evenmensch te verdrukken*, *ten koste van wat bloed en tot welk eenen prijs het ook zij*. Zouden de heeren ministers van het Heilige Verbond misschien naar plaatsen in dat edele gezelschap verlangen?

VERKIEZINGEN.

Toen wij in de maand October 1820 ons Mengelwerk begonnen, meenden wij eene niet onbelangrijke dienst aan het publiek te bewijzen, door deszelfs aandacht te vestigen op de onverschilligheid, waarmede in het algemeen omtrent de *verkiezingen* werd te werk gegaan. — Wij ontwikkelden bij die gelegenheid, dat ieder, die onze staatsinrigting tot het voorwerp zijner ernstige bespiegelingen maakte, al het gewigt der verkiezingen ligtelijk zoude beseffen. Doch dat de heerschende onverschilligheid daaraan was te wijten, dat het verreweg de meesten aan gelegenheid of aanleiding ontbrak, om dien loop zoodanig nategaan en de belangrijke gevolgen der verkiezingen te doorgronden. Dat zij alleen op de daad zelve zagen, zonder hetgeen daaruit voortvloeit, na te sporen en te ontdekken, en, omdat zij geenen onmiddelijken invloed van dat *kies-kollegie* ten goede of ten kwade bespeurden, deszelfs zamenstelling als vrij onverschillig beschouwden. Wij hebben getracht de zoodanigen tot meerdere belangstelling op te wekken, door hen op al het gewigtige dier Verkiezingen aandachtig te maken; door hun het verband te ontvouwen, tusschen die verkiezingen en het welzijn van onzen Staat; door hun het schoone, edele en belangrijke van het stemregt te doen beseffen, ons vleijende langs dien weg eenen ijver te doen geboren worden, en eene zucht, om gebruik te maken van een regt, waarop ieder Nederlander trotsch behoort te zijn, daar hetzelve hem de gelegenheid verschaft, om het zijne toe te brengen tot den bloei en de welvaart des vaderlands!

Een viertal jaren zagen wij daarhenen snellen, zonder onze hoop te zien verwezenlijken of de vruchten onzer pogingen te plukken, en het was dien ten gevolge, dat wij in het jaar 1824 ons nogmaals gedrongen gevoelden om op dat onderwerp terug te komen, en nogmaals te beproeven, om bij den Nederlander, en bijzonder bij onze stadgenooten op het punt der verkiezingen eene veerkracht te doen geboren worden, welker gemis buiten allen twijfel in de gevolgen nadeelig moest worden. — Wij hebben toen de oorzaken vermeld, welke naar ons oordeel, tot die voortdurende onverschilligheid het hare hebben toegebragt; in het vaste vertrouwen, dat die oorzaken eenmaal weggenomen zijnde, een betere geest zoude aanvangen het publiek te bezielen, en de zoo lang gesluimerd hebbende belangstelling in de *Verkiezingen* zoude ontwaken.

Onze wenschen zijn niet onvervuld gebleven; dit jaar althans heeft men het kunnen bespeuren, dat bij velen de onverschilligheid is geweken, en dat het meerendeel der burgerij met zekere belangstelling was bezield, toen het de vervulling van het *kies-kollegie* gold.

De vacatures in dat *kies-kollegie* zijn door de keuze der *stemgeregtigden* vervuld. De laatsten hebben het hunne voor het algemeene welzijn verrigt, en het oogenblik nadert met rasse schreden, waarop de *kiezers* zullen geroepen worden, om zich van de hun opgelegde taak te kwijten.

Belangrijk moge de taak der *Stemgeregtigden* zijn bij de benoeming der *kiezers*, nog oneindig belangrijker is die der *kiezers* bij het benoemen der *leden van den raad*.

Aan hen is het, dat de geheele burgerij hare dierbaarste belangen heeft opgedragen, de keuze namelijk harer bestuurders; bezield met het meest onbepaalde vertrouwen op de kunde, op den ijver, op de regtschapenheid, op de volstrekte onpartijdigheid der kiezers, heeft de burgerij haar welzijn in hunne handen gelegd, in de vaste overtuiging, dat het gestelde vertrouwen niet roekeloos zal worden misbruikt.

Ieder Kiezer houde de verantwoordelijkheid in het oog die op hem rust. De wet schrijft het hem voor, dat zijne keuze op de *vroedste en gegoedste ingezetenen* moet vallen, en dat voorschrift moge hij met de meeste naauwgezetheid volgen, zonder door lage en den vrijen burger onwaardige staatkunde te worden bestuurd.

Zijn pligt als *kiezer* gebiedt het hem, slechts diegenen te kiezen, die het in den volsten zin waardig zijn; die door hunne jaren, door hunne talenten, door hun gedrag, door hunne ondervinding en door hunne achtbaarheid kunnen gerekend worden, nuttige Regenten te zullen we-

gen. Verre zij het van hem, daarbij op geboorte, op rijkdommen, op adelijke titels acht te slaan. De deugdzame man uit den eenvoudigen burgerstand heeft dezelfde aanspraken op eenen zetel in de regering, wanneer zijne burgerlijke deugden hem daarvoor geschikt maken. — En de *kiezer*, die er prijs op stelt, om loffelijk te werk te gaan, moge met den dichter zeggen:

» *Prima mihi debes amimi bona, sanctus haberi*
» *Justitiæque tenax, factis dictisque mereris,*
» *Agnosco procerem — quocunque de sanguine!*"

Maar wanneer ellendige kuiperijen reeds lang te voren plaats grijpen, wanneer de kiezers naar een vooraf besproken plan te werk gaan, wanneer hunne keuze door gunst wordt bestuurd; wanneer ieder het algemeene welzijn aan zijn eigenbelang opoffert, en door zoodanige overeenkomst de meerderheid het middel vindt om het geringer aantal weldenkende kiezers te overstemmen en personen in den stedelijken raad te dringen, welke zoodanige onderscheiding niet verdienen, dan mag men gerustelijk beweren, dat zoodanige *kiezers* hunnen pligt hebben uit het oog verloren en op eene schandelijke wijze het in hen gestelde vertrouwen misbruiken.

Billijk mag men nogtans vooronderstellen, dat dergelijke onwaardige kiezers in ons vaderland slechts zeldzaam worden aangetroffen en dat in onze stad althans het *kies-kollegie* met den besten geest is bezield.

Weldra zal Arnhems burgerij gelegenheid vinden, om zich op nieuw te overtuigen, aan welke waardige handen zij hare schoonste belangen heeft toevertrouwd! Eerlang zullen de *kiezers* zijn in staat gesteld, om het meest ondubbelzinnig bewijs te leveren van de onpartijdigheid en regtschapenheid, waarmede zij zich kwijten van hunnen pligt!

DE GEESTELIJKE STAND.

II.

Over 't algemeen, hoe verlichter iemand tegenwoordig is, hoe lager hij den geestelijken stand zal plaatsen. Er bestaat ten minste eene gewaande verlichting, welke inzonderheid door het neusoptrekken voor het personeel van dezen stand hare verheevenheid poogt te doen opmerken. Het zal niet noodig zijn over het karakteristieke dezer verlichte personaadjen, noch over het ongegronde en hen zelven onteerende van dit gedrag woorden te verliezen; want dit zou hen niet beteren, terwijl den ernstig nadenkenden zou gezegd worden, wat hij zonder onze herinnering wel weet. Er is echter nog eene soort van bezadigde, verlichte, denkers, die eveneens over alles, wat kerk en geestelijke stand raakt, heen zijn; hoezeer zij zich aan de openlijke kerk-gebruiken niet of niet geheel onttrekken. Deze zijn het allezins waardig, dat men hun in bedenking geve, of het wel goed en regtvaardig zij, in het oog der burgerij, door achterafzetting in het burgerlijke, door eenen toon van onverschilligheid in huis, omtrent hem, aan te nemen, eenen stand te verlagen, die toch deszelfs gematigden invloed dient te behouden, wanneer de zedelijke orde in de maatschappij zal stand houden? — Het is wel bekend, dat de geestelijken gaarne overal den hoogsten toon zouden willen voeren, en dat, wanneer men hun den vinger geeft, zij spoedig de geheele hand nemen; maar dit laatste, daar moet gij zelf op passen, en kunt dit inzonderheid, wanneer gij eenige inzage in openlijke aangelegenheden hebt, maar althans in uwen huisselijken kring. Dan den vinger moet gij hen laten behouden; dit is regt en billijk, en nooit kan het goedgekeurd worden, wanneer er gehandeld wordt als of zij in geen' tel waren. Er is echter nog eene bron, waaruit minachting voor den geestelijken stand voortvloeit, en deze is de hoogmoed des rijkdoms. Er zijn menschen, zoo wel uit den stand der plebejers als de meeste geestelijken, maar zij zijn, door erfenis of door eigene werkzaamheden en de goedgunstigheid der fortuin, met goederen voorzien. Nu rekenen zij, naar mate zij minder verstand hebben, zich bevoegd en verpligt om te behooren tot diegenen, bij wien nooit een geestelijke in huis komt, of om hen, indien hij al hem als lid der gemeente bezoeke, zulk eene in het oog loopende koelheid te doen blijken, dat domine, indien hij een man van eer is, Mijnheer en Mevrouw, met al hun geld en staatsie en verkregen rang misschien, wel hartelijk bedanken zal om weerom te komen.

Allen, die overhelling hebben om den geestelijken stand weinige of geene waardigheid toe te kennen, mogen bedenken hoe nadeelig zij op de gemoederen hunner kinderen werken, door dit te laten blijken, nademaal zij hierdoor het godsdienstig onderwijs, dat zij dezelven toch dienen te laten geven, van allen invloed berooven; daar de jonge lieden al ras, inzonderheid zoodra er iets uit de hoogte te beoordeelen valt, zeer gereed zijn om hier papa en mama in natevolgen. En zal het nu nog noodig zijn te betoogen, dat de jeugd toch in allen gevalle voor werkzaamheid, jaren en ondervinding, om hunner eigene zedelijkheid wille, achting behoort te voeden?

De vraag, of er wel geestelijken noodig zijn, kan eigenlijk nimmer in ernst gedaan worden, dan door iemand die beweert, dat er geneesheeren en advocaten enz. noodig zijn. Ja! wanneer die dag gekomen was, waar de oude profeten van gezongen hebben, waarop de kennis van God en de deugd zoo algemeen op aarde zal heerschen, dat er onderwijs noch vermaning meer te pas komen; dan zullen er ook geene onderwijzers of vermaners meer behoeven te zijn, dan vallen natuurlijk alle kerkgebruiken, dus ook derzelver bedienaars weg. Dan, deze gouden eeuw is nog niet gekomen, en het staat er ook nog niet na, dat men zou zeggen dat zij voor de deur was. Er zullen derhalve nog wel godsdienstige overdenkingen en vermaningen, zoo wel als kerkplegtigheden, (hoezeer deze zeer eenvoudig moeten zijn) en dus ook bedienaars van dezelve dienen te blijven.

(*Het vervolg hierna.*)

HOOFD- EN BIJZAKEN.

Onder dit opschrift is ons het volgende gezonden:

Niet van de heeren regtsgeleerden alleen is het, dat men de woordjes hoofd- en bijzaken hoort; in het dagelijksch gebruik verschijnen deze te dikwerf, om onopgemerkt te worden voorbij gegaan, en wij willen eenige gevallen opnoemen, waarin derzelver gebruik overeenkomstig den tijdgeest wordt aangewezen.

(*De goeden niet te na gesproken.*)

Om te huwen is rijkdom of een voordeelig ambt *de hoofdzaak*; wederzijdsche liefde, zedelijk karakter, ja zelfs ligchamelijke schoonheid zijn *bijzaken*.

Om een voordeelig ambt te bekomen, is protectie of de kunst om zich geldend te maken *de hoofdzaak*; talenten, wetenschap, kennis en ondervinding zijn *bijzaken*.

Bij koopmans en soortgelijke ondernemingen is zuivere winst, die kan getrokken worden, *de hoofdzaak*, op welke wijze zulks geschiedt, hoe veel men aan eer daarbij gewint, en wat de wereld daarvan zeggen zal, zijn *bijzaken*.

Bij de lieden van den ton is rijden, dansen en vooral de kunst zich wel te produceren de *hoofdzaak*; een goed handschrift, belezenheid en spraakkennis zijn *bijzaken*.

Voor een financieel ambtenaar, is het middel, om de belastingen tot de uiterste hoogte te drijven, de *hoofdzaak*; de billijkheid der belasting, derzelver evenredige verdeeling, en of door deze kunstmiddelen de warme liefde tot den vorst verloren ga, zijn *bijzaken*.

Bij eenen advocaat zijn vele en vermogende klienten, winstgevende voogdijschappen of commissien, de *hoofdzaak*; de geregtigheid der zaak en derzelver einde zijn *bijzaken*.

Voor eenen arts en wondheeler zijn vele kranken en verwonden, mits in staat te betalen de *hoofdzaak*; derzelver herstel en genezing *bijzaken*.

En eindelijk, om niet vervelend te worden, is voor een dagbladschrijver een groot aantal inteekenaren de *hoofdzaak*; onderhouding en opwekking zijner lezers tot een nuttig doel, zijn *bijzaken*.

(*Wij voor ons trekken de schoenen niet aan.*)

— Zie hier eene *Amerikaansche beoordeeling over den aard van een Nieuwspapier*, welke ons dezer dagen is medegedeeld:

Eene Courant is even als eene met allerlei geregten opgedischte tafel, ingerigt naar den verschillenden smaak en eetlust der rondom aanzittende gasten. Staatkundige aanteekeningen zijn gelijk aan eenen *schotel met ossenvleesch*, welke doorgaans aan ieder een bevalt, en zij, die er veel van houden als het half gaar is, kiezen meestal de uit Fransche papieren overgenomene politieke nieuwstijdingen. Congres-tijdingen zijn *ragouts* en *gelardeerde kosten*. Geestige, speculatieve, zedelijke en godsdienstige uittreksels, zijn even als *eene smakelijke huispot*, welke regt gezond, aangenaam en voedzaam is. Scheepsnieuws is even als *eene bittere borrel na den eten*. Poezij is *citroen-fla*. Huwelijks-advertentien, *suikergebak*. Liedjes en liefde-stukjes, *pruimen-taartjes*. Anecdotes, epigrammes zijn *peper* en *mosterd*. Somtijds is er een of ander schoteltje van den uitgever onder, hetwelk veelal naar zuurkool smaakt.

Vergelijking tusschen een *Londensch* en een *Parijsch* huisgezin, ten opzigte van derzelver middelen van bestaan en begrooting van derzelver wederzijdsche uitgaven, getrokken uit een onlangs aangekondigd werk, hetwelk, zoo men verzekert, naar echte documenten is opgemaakt.

Jaarlijksche verteringkosten van een Londensch ambachtsman, met vrouw en vier kinderen en met een inkomen van f 18 in de week of f 936 in het jaar.		Jaarlijksche verteringkosten van een Parijsch ambachtsman, met vrouw en vier kinderen en met een bestaan van 21 franken in de week of f 540 in het jaar.	
Brood en groenten	f 252	Brood en vruchten	f 228
Vleesch, boter en kaas.	- 156	Vleesch, drank en inl. artikelen	- 132
Melk, bier en drank	- 78	Ingevoerde artikelen	- 36
Thee en suiker	- 66	Brandstof, kaarsen, enz.	- 36
Zeep, kaarsen en steenkoolen	- 60	Kleeding	- 48
Kleeding	- 132	Huishuur	- 30
Huishuur en meubilair	- 120	Onvoorziene uitgaven en amusementen	- 36
Onvoorziene uitgaven	- 72		
	f 936		f 540

Het schijnt derhalve, dat, niettegenstaande de goedkoopte van levensmiddelen in *Frankrijk*, het overwigt der inkomsten in *Engeland* wegslinkt in overdadigere levenswijze en in het genot van meerdere geneugten. Door aan deze vergelijkings-tafel eenen anderen vorm te geven en door de onderscheidene gedeelten der huishoudelijke uitgaven aan te wijzen, zal zulks nog duidelijker blijken:

Engelsch handwerksman. gedeelten van 100		*Fransch handwerksman.* gedeelten van 100	
Brood en groenten	- 27	Brood, vruchten enz.	- 42
Vleesch, boter en kaas.	- 17	Vleesch, drank en inlandsche waren	- 24
Bier en drank	- 8	Ingevoerde artikelen	- 6½
Thee en suiker	- 7	Brandstof en kaarsen	- 6½
Zeep, kaarsen en steenkoolen	- 6½	Kleeding	- 9½
Kleeding	- 14	Huishuur	- 5
Huishuur en meubilair	- 13	Onvoorziene uitgaven	- 6½
Onvoorziene uitgaven	- 7½		
	100		100

Deze tafels zijn opgemaakt met wijziging op *Frankrijk*, uit hoofde dat land als de geduchtste mededinger kan beschouwd worden; doch als wij de levenswijze onder de lagere volksklasse, in andere gedeelten des lands nagaan, dan zal het kontrast nog duidelijker in het oog vallen.

De volgende tafel wijst het verschil van arbeidsloon aan, tusschen een gewoon ambachtsman uit Manchester en een uit Lyon.

Engeland.		*Frankrijk.*	
Katoen-wever	f 7 - 20	Ouvrier en coton	f 3 - 60
Dito 6/4 cam.	- 9 - 00	— — indienne	- 4 - 20
Wollen-wever. (Leeds).	- 7 - 80	— — laine	- 4 - 80
Zijden-wever	- 9 - 60	— — soie	- 9 - 60
Hoedemaker	- 16 - 20	Chapelier	- 12 - 00
Kleermaker	- 10 - 60	Tailleur	- 4 - 90
Schoenmaker	- 9 - 60	Cordonnier	- 4 - 70
Yzergieter	- 19 - 00	Fondeur de fer	- 9 - 60
Zager	- 18 - 00	Serreur	- 6 - 00
Timmerman	- 15 - 00	Charpentier	- 9 - 30
Metselaar	- 13 - 80	Maçon	- 7 - 20
Schilder	- 12 - 60	Peintre	- 4 - 60
Leidekker	- 13 - 20	Ardasier	- 9 - 00
Messenmaker	- 9 - 30	Coutelier	- 8 - 70
Verwer	- 10 - 20	Teinturier	- 12 - 60

Volgens deze tafel, welke natuurlijk op eene schaal van Britschen voorspoed berekend werd, is het overwigt van Engelsch arbeidsloon, iets grooter dan in de eerste tafel opgegeven is. — *Morning Chronicle.*

ARNHEM, den 26. September.

Het water is hoog in den Rijn aan de Paal:

Den 25. Sept. 0 El 6 Palm 0 Duim; gewassen 0 D. gevallen 5 D
Den 26. dito. 0 El 6 Palm 0 Duim; gewassen 0 D. gevallen 0 D

Getrouwd:

J. F. D. BOURICIUS,
Luitenant ter Zee van de 1. Klasse,
en
J. C. F. E. DE VAYNES VAN BRAKELL.

DOESBORGH,
den 23. September
1826.

Op den Huize VAARTZIGT, onder OUDWOUDE, is, den 20. September 1826, voorspoedig bevallen van eenen welgeschapen ZOON, de Hoog Wel Geboren Vrouwe, Baronnesse VAN *AYLVA VAN PALLANDT*, geboren VAN *SCHELTINGA*.

---

§ § § † † § Het STADS-BESTUUR van *Lochem*, is voornemens op Woensdag den eersten November eerstkomende, des voormiddags om elf uur, op het Stadhuis aldaar, naar genoegen geldende, voor den tijd van *negen* jaren te verpachten:

de WATERKOORNMOLEN, benevens de WATER-, OLY- en PELMOLEN, beide zeer voordeelig aan de Rivier de Berkel, even buiten de Poort gelegen, waarvan de voorwaarden van Verpachting bij den Secretaris, Mr. E. F. F. SPYKER, te zien zijn.

Het GEMEENTE-BESTUUR van ZOELEN, zal op Vrijdag den negen en twintigsten September 1826, des voormiddags ten tien ure, ten huize van den Schoolonderwijzer te *Kapel-Avezaath*, in het openbaar aan den minst aannemenden Aanbesteden:

Het ARBEIDSLOON der METZEL-, TIMMER- en VERFWERK, *tot het Bouwen van een geheel nieuw* SCHOOL-LOKAAL *te Kapel-Avezaath, benevens het maken van de vereischte* SCHOOL-MEUBELEN *in het aanbesteding.*

Waarvan het Bestek en de Condities van heden af ter lezing is liggende.

De Burgemeester der gemeente *Zoelen*,
J. A. HEUFF.

Mr. J. BUSSEMS(?), Notaris te *Arnhem*, zal op den 28. September en ... October 1826, in het Logement *den Vergulden Arend*, te *Arnhem*, telkens des avonds ten zes ure, doen inzetten en verkoopen:

Een stuk best BOUWLAND, groot 1 Bunder 64 Roeden, het *Cortenstuck*(?) genaamd, in de Gemeente van *Arnhem* gelegen, tusschen den Straatweg op *Utrecht* en den *Amsterdamschen weg*, door de hooge situatie ligging en fraai gezigt tot het aanleggen van eenen Tuin zeer geschikt, grenzende oost HENDRIK RUTGERS en de Stads Wandeldreven, noord en west de gronden dezer Stads Groote Kerk, en Zuid den Gemeenen Weg.

Mr. GERARD van ECK, Openbaar Notaris, residerende te *Arnhem*, is voornemens, om op Maandag den 2. October 1826, des avonds ten zes ure, aan het huis van Mejufvrouw de Wed. PEPPENHAUSER, in het Logement *het Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, bij inzaat en veertien dagen daarna, zijnde den 16. van die maand, ter zelver uur en plaats, bij toeslag publiek te veilen:

1. Een hecht, sterk, weidoortimmerd en zeer goed onderhouden HUIS en ERVE, staande en gelegen te *Arnhem*, op den hoek van den Kleinen Oort en Halvemaansteeg, wijk A. No. 176, bestaande in ruim VOORHUIS, vier BENEDENKAMERS, ruime KEUKEN, PLAATS en KELDER, voorts vier BOVENKAMERS, eene BOVENKEUKEN en ruime ZOLDERS, met drie daar achter in de Halvemaansteeg gelegen kleine HUISJES en ERVEN, wijk A., onderscheidelijk genummerd 177, 178 en 179, waarvan het eerste thans wordt gebruikt bij het groote Huis.
2. Een HUIS en ERVE, mede in de Halvemaansteeg gelegen, naast No. 179, zijnde No. 180.
3. De beide voorschreven perceelen in massa.

Ten aanzien der Conditien van verkoop kan men onderrigt bekomen ten kantore van genoemde Notaris, acht dagen voor den inzaat en vervolgens.

Mr. GERARD van ECK, openbaar Notaris, residerende te *Arnhem*, is voornemens, om op Maandag den 2. October 1826, des avonds ten zeven ure, bij inzaat, ten huize van Mejufvrouw de Weduwe PEPPENHAUSER, in het Logement *het Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, en veertien dagen daarna, zijnde den 16. van die maand, ter zelver uur en plaats, bij toeslag, publiek te veilen:

1. Een HUIS en ERVE, met daar achter gelegen annexe TUIN, staande en gelegen in de gemeente *Arnhem*, buiten dezer Stads Velperpoort, in wijk J. No. 8, bewoond door JAN en DERK VISSER, tusschen de Erven van de Burgerwezen en Verkooperen, op de Steenstraat, aan de Passage van den weg naar *Zutphen*.
2. Een daarbij gelegen stukje LAND, groot ongeveer negen Roeden en tachtig Ellen, belend ten Oosten en Noorden het *St. Catharina-Gasthuis* te *Arnhem*, ten Westen de Wed. VOS, KRAANBOER en KOKSHUIZEN en ten Zuiden het eerste perceel.
3. De beide voorschreven perceelen in massa.

De Veil-Conditien zullen, acht dagen voor den inzaat en vervolgens, ten Kantore van voornoemden Notaris te zien zijn.

Mr. G. van ECK, openbaar Notaris, residerende te *Arnhem*, is voornemens, om op Maandag den 2. October 1826 des avonds ten half zeven ure, bij inzaat, en veertien dagen daarna, zijnde den 16. van die maand, op gelijk uur bij toeslag, ten huize van Mejufvrouw de Weduwe PEPPENHAUSER, in het Logement *het Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, publiek te veilen:

Een net getimmerd HUIS en ERVE, staande en gelegen binnen *Arnhem*, in de *Bakkerstraat* wijk D. No. 137, tusschen de Erven van den Heer AALBERS ter eenre, en den Timmerman NOY ter andere zijde, bevattende, behalven KEUKEN, KELDER en andere GEMAKKEN, TIEN, zoo BENEDEN- als BOVENKAMERS.

Ten bezigtiging vervoege men zich bij den Bewoner, mits vooraf belet vragende, terwijl de Conditien van verkoop acht dagen voor den inzaat tot den toeslag, ter visie zullen liggen ten Kantore van genoemden Notaris.

Mr. GERARD van ECK, openbaar Notaris, residerende te *Arnhem*, is voornemens, om op Donderdag den 5. October 1826, ten huize van Mejufvrouw de Weduwe PEPPENHAUSER, in het Logement *het Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, des avonds ten zes ure, op hoogen te doen inzetten, en veertien dagen daarna, zijnde Donderdag den 19. dier maand, ter zelver uur en plaats, bij afslag, finaal te verkoopen:

Het LANDGOED HEUVEN, gelegen in het Kanton *Velp*, Gemeente *Rheden*, halfweg *Arnhem* en *Doesborgh*, nabij den Straatweg van *Arnhem* naar *Zutphen*, bestaande in een beknopt HEEREN-HUIS, TUIN, BOOMGAARD, OPGAAND HOUT, DENNEN BOSSCHEN, EIKEN- en ander HAKHOUT, tot KOEPEL op de hoogte van de Chaussée, voorts annexe BOUWPLAATS met daartoe behoorende GEBOUWEN, BOOMGAARD, TUIN, BOUW- en TABAKSLANDEN, WEIDEN op het *Rhedertaag* aan den *IJssel*, mitsgaders eenige VLOGLANDEN, alles te zamen, buiten de SCHAAPSDRIFTEN, groot ongeveer 42½ Bunders.

Aanwijzing is te bekomen op de Plaats zelve, en informatie omtrent de Conditien van Verkoop ten Kantore van voornoemden Notaris, te *Arnhem*, in de *Bakkerstraat*.

PETRUS HENRICUS van FENEMA, Notaris te *'s Hertogenbosch*, zal op Vrijdag den 29. September 1826, des namiddags ten 3 ure, provisioneel, en den 30. October 1826, ter zelver ure finaal, in de Concert-zaal aldaar, verkoopen:

De Riddermatige en van Ouds Adelijke HEERLIJKHEDEN van *HEESWIJK en DINTHER*, met de wildrijke JAGTEN, uitgestrekte VISSCHERIJEN, TIENDEN, CIJNSEN, ROGGEPACHTEN, KASTEEL met de BOVENPLAATS, TUINMANS-WONING met KOETSHUIS en STALLING met de BENEDENPLAATS, TUIN en PARTERRE, in dezelfs Muren en Grachten gelegen, voorts vijf BOUWHOEVEN, HOUTBOSSCHEN, TEEL-, WEI- en HOOILANDEN, groot te zamen 145 Bunders, 32 Roeden en 6 Ellen.

Op voorschreven Goederen staan 12,574 zoo EIKEN-, BEUKEN-, YPEN-, BERKEN- als andere BOOMEN; alles gelegen aan elkander onder *Heeswijk*, *Dinther* en *Berlicum*, bij de Rivier de *Aa* en *Zuidwillemsvaart*, twee uren van *'s Hertogenbosch*; breeder bij gedrukte Biljetten en Catalogus omschreven, en nader onderrigt te bekomen ten Kantore van den Notaris *van Fenema*.

Men zal te *Gendringen*, in het Logement *de Pelikaan*, op Woensdag den 27. September 1826, doen insetten en den 11. October daaraanvolgende finaal verkoopen, telkens des voormiddags om 11 uren:

1. Een HUIS, en daarachter gelegen HOF, staande aan de Grootestraat in het dorp *Gendringen*, onder No. 30.
2. Eenen HOF, op *Simmelink*, gelegen onder *Eibergen*, ...
3. Eene WEIDE, genaamd *de Hassels*(?) gelegen bij het dorp, en in de Gemeente *Eibergen*.

Alles nagelaten door wijlen de Echtelieden *GERRIT HASSELINK* en *JOHANNA SIMMELINK*, te *Gendringen* overleden.

Nadere onderrigting te bekomen ten kantore van den Notaris Mr. ... *HAES* te *Gendringen*, en van den Heer Notaris *G. van BRAAK*, te *Eibergen*.

AANDEELEN in de VERLOTING van het Groote voormalige RIDDERLIJKE VORSTELIJKE METTERNISCHE Allodiaal Rentegevend LANDGOED en WIJNGRONDEN, te *Geisenheim*, *in Rheingau*, aan den voet van den *Johannesberg* en den *Rhijn* gelegen.

Op hoog bevel der Hertogelijke Nassausche Regering, en onder waarborg der Heeren Bankiers *J. F. GONTARD en ZONEN* te *Frankfort aan den Mein*, is de trekking vast en onherroepelijk bepaald op 28. December aanstaande. — Zoowel aflossings-somma als alle andere Prijzen, worden door tusschenkomst der Heeren *GOLL en COMP.* te *Amsterdam*, als belast zijnde door de Heeren *J. F. GONTARD en ZONEN* te *Frankfort aan den Mein*, alhier uitbetaald.

Deze Verloting zal te gelijker tijd, in navolging der 1e. Klasse der 74ste vrije Frankforter Stads-Loterij, getrokken worden, ten overstaan der hooge Overheden en Generale Directie der Loterijen aldaar.

Bij besluit van Z. M. den Koning der Nederlanden, d. d. 31. Maart 1826, No. 114, zijn de Ondergeteekenden gemagtigd tot het debiteeren derzelver aandeelen. De Winner der Heerlijkheid kan, bij niet aanvaarding, daarvoor *f* 50,000 Nederlandsche Courant bekomen, zonder korting, daarenboven zijn er nog 1200 zoo wel Geld- en Wijnprijzen, ten bedrage van *f* 132390 Nederlandsche Courant, alles in het plan beschreven; de Orgineele Aandeelen, alhier op bevel des Konings geviseerd en geregistreerd, zijn met een Plan bij de Ondergeteekenden, à *f* 10: 75 Centen te bekomen. De Prijzen zullen in de Couranten worden bekend gemaakt, en de Lijsten na de trekking te bekomen zijn.

Degeen, welke verlangen aan deze Verloting deel te nemen, gelieven zich in tijds, en wel een geruimen tijd voor de trekking aan te melden, daar er weinig aandeelen voorhanden zijn.

L. DEUTZ en COMP.
Kantoor, *Warmoesstraat*, No. ...

Bestellingen worden aangenomen te *Zutphen* bij *G. J. D...SEN* en *H. C. A. THIEME*.

Bij *J. P. CAZIUS*, Koopman in Wijnen te *Utrecht*, is verkrijgbaar gesteld ... AZIJN, tot onderscheidene prijzen, ... sterkte. (Zie algemeene Kunst- en Letterbode van den 25. Augustus 1826, No. 37.)

Men verlangt te ... een ...ELING van goeden huize, die de ...sche Taal in den grond verstaat, en zoodanig ... het Engelsch bekend is, om in hetzelve nauwkeurig ... te vertalen. — Adres, met gefrankeerde Brieven, aan den Uitgever dezer.

Men verlangt, tegen November aanstaande, op een Landgoed, in de nabijheid der Stad *Zutphen*, eene KINDERMEID of BONNE, zoo mogelijk de Fransche Taal magtig, van goede Getuigenissen voorzien en in staat de zorg over drie Kinderen op zich te nemen.

Adres, onder Letter D., bij den Boekverkooper *WANSLEVEN*, te *Zutphen*, die Geheele en Gedeeltens van LOTEN debiteert voor de 135ste Nederlandsche Loterij, welke den 9. October zal beginnen te trekken.

Men vraagt op een Buitengoed, in de Provincie *Gelderland*, tegen primo November, eene KEUKENMEID, welke goed kan koken, zindelijk is, en ook tevens eenig huiswerk moet verrigten. Iemand hiertoe genegenheid hebbende, en getuigschriften van goed gedrag en kunnen kunnende bijbrengen, gelieve zich met gefrankeerde brieven te adresseren, onder letter E., bij den Boekhandelaar *C. A. THIEME*, te *Arnhem*.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.